

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 4 december 2008 in zaak nr. 08/40394 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 november 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 december 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 december 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 12 januari 2009, waar de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. C.D. den Hartogh, advocaat te Zutphen, vergezeld door J.C. Moerman, secretaris van de Consul-Generaal van Afghanistan te Den Haag en de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. M.P. Bouma, ambtenaar bij het Ministerie van Justitie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de vreemdeling, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zicht op uitzetting naar Afghanistan niet ontbreekt, omdat op grond van het Memorandum of Understanding (hierna: het MoU) van 18 maart 2003, zoals dat geldt tussen de Nederlandse autoriteiten, de Afghaanse autoriteiten en de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: de UNHCR), gedwongen terugkeer met een EU-staat mogelijk is. Daartoe voert hij aan dat, gelet op het standpunt van het Consulaat-Generaal van Afghanistan, neergelegd in de telefoonnotitie van 26 november 2008 alsmede in de brieven van 5 november 2008, 9 september 2008 en 13 augustus 2008, gedwongen uitzetting met gebruik van een EU-staat in strijd is met het MoU. Nu hij niet tot vrijwillige terugkeer bereid is, terwijl uitzetting met behulp van een EU-staat onrechtmatig is, heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat zicht op uitzetting niet ontbreekt, aldus de vreemdeling.

2.1.1. De staatssecretaris betoogt, in reactie op deze grief, dat, hoewel vrijwillige terugkeer wordt nagestreefd, het MoU ook alternatieven voor vrijwillige terugkeer biedt.

Ter zitting van de Afdeling heeft de staatssecretaris uiteengezet dat dit ook blijkt uit de uitvoeringspraktijk. De Afghaanse autoriteiten verstrekken laissez passer ten behoeve van vreemdelingen die de Afghaanse nationaliteit hebben en die bereid zijn vrijwillig naar Afghanistan terug te keren. Indien een vreemdeling de Afghaanse nationaliteit bezit, maar gedurende zijn presentatie bij de Afghaanse autoriteiten aangeeft niet te willen terugkeren,

wordt aan hem geen laissez passer verstrekt. In een dergelijke situatie kan de vreemdeling door tussenkomst van de Minister van Buitenlandse zaken, na in kennisstelling van het Afghaanse Ministerie van Vluchtelingen en Terugkeer en de UNHCR in Kabul, met behulp van een EU-staat door de Dienst Terugkeer en Vertrek gedwongen naar Afghanistan worden verwijderd. In zijn verweerschrift van 16 december 2008 heeft de staatssecretaris vermeld dat sinds 1 januari 2007 tenminste zeven Afghaanse vreemdelingen met behulp van een EU-staat naar Kabul zijn uitgezet en aldaar zijn toegelaten. Ter zitting van de Afdeling heeft de staatssecretaris nog gewezen op een geslaagde uitzetting naar Afghanistan op 5 januari van dit jaar. Verder heeft hij opgemerkt dat omringende landen op dezelfde wijze te werk gaan. Zo heeft het Verenigd Koninkrijk, aldus de staatssecretaris, in 2007 vijfhonderd Afghaanse vreemdelingen gerepatrieerd met behulp van een EU-staat. Omdat het traject van gedwongen verwijdering arbeidsintensief is, wordt dit traject met name gevolgd bij vreemdelingen die ongewenst zijn verklaard en/of bij wie de asielaanvraag is afgewezen op grond van artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag, aldus de staatssecretaris.

2.1.2. De rechtbank heeft terecht overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat het MoU in de weg staat aan gedwongen verwijdering van Afghaanse vreemdelingen naar hun land van herkomst. In dit verband wijst de Afdeling op paragraaf drie van het MoU en in het bijzonder op de zevende alinea, waaruit blijkt dat gedwongen verwijdering tot de mogelijkheden behoort.

Nu de vreemdeling voorts niet heeft weersproken dat de autoriteiten in Afghanistan vreemdelingen die met behulp van een EU-staat terugkeren de toegang niet weigeren, heeft de rechtbank in hetgeen de vreemdeling naar voren heeft gebracht eveneens terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat zicht op uitzetting naar Afghanistan ontbreekt. Aan de verklaringen van het Consulaat-Generaal komt gelet op het vorenoverwogene niet de betekenis toe die de vreemdeling voorstaat.

Grief 1 faalt.

2.2. Hetgeen in grief 2 is aangevoerd, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. P.A. Offers, leden, in tegenwoordigheid
van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

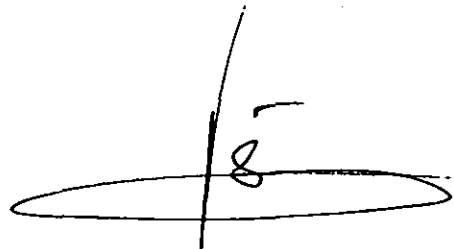
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 januari 2009

480-601.

Verzonden: 27 januari 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

+31314694098

10

Postadres Postbus 20085
7302HB APELDOORN

• Noord-en Oost-Gelderland

Regio Noord-en Oost-Gelderland
Korpsonderdeel 6 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door B.J.H. Hoekman
Telefoon 055 - 548 29 42
Fax 055 - 548 29 49
V-nummer / Zaak / Zaak - 28/10/2008
Datum 13/11/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

21F

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Bernardus Johannes Hermanus Hoekman, brigadier van het regionaal politiekorps Noord-en Oost-Gelderland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Afghanistan
Nationaliteit(en) : Onbekend, Afgaanse
Geslacht : mannelijk

9904 22 8075	
13 NOV 2008	
6. Vanno	330
13.11.08	

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

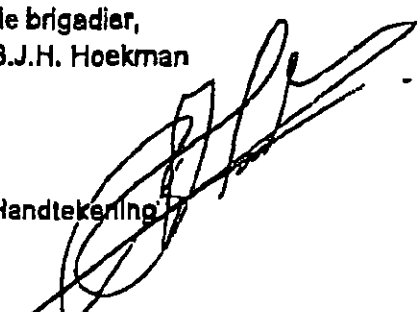
- Ongewenst verklaard is
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- onvoldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Doetinchem
Datum : 13/11/2008
Tijd : 11:15 uur.

+31314694098

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
B.J.H. Hoekman

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: 08/40394 VRONTN S4

Uitspraak van 4 december 2008 op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van Afghaanse nationaliteit,
IND-dossiernummer: 9904.22.8076,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. C.D. den Hartogh, advocaat te Zutphen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. C. Bijsterbosch,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 13 november 2008 is eiser op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 in bewaring gesteld.

Eiser heeft op 13 november 2008 beroep ingesteld tegen dit besluit waarbij is verzocht om opheffing van de bewaring onder toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 27 november 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was tevens aanwezig een tolk in de Dari taal.

Overwegingen

Op 13 november 2008 is eiser staande gehouden in zijn woning aangezien ambtshalve bekend was dat hij illegaal in Nederland verbleef en tevens tot ongewenst vreemdeling was verklaard. Na staandehouding is eiser op grond van artikel 50, tweede of derde lid van de Vw 2000 overgebracht na een plaats van verhoor. Vervolgens is eiser aansluitend diezelfde dag in bewaring gesteld.

AFSCHRIFT

Zaaknummer: 08/40394

2

Beoordeeld dient te worden of de toepassing of de tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de wet dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

De rechtbank overweegt als volgt.

Eiser is bij beschikking van 28 juni 2008 tot ongewenst vreemdeling verklaard op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder e Vw 2000 vanwege toepasselijkheid van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag. Tevens is vanwege deze toepasselijkheid de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Op 8 juli 2008 is deze beschikking in persoon uitgereikt. De ongewenstverklaring heeft tot gevolg dat eiser niet langer rechtmatig in Nederland verblijft en Nederland onmiddellijk dient te verlaten. Reeds daarom mocht eiser in bewaring worden gesteld.

De procedure leidend tot het besluit tot oplegging van de maatregel is in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is niet op die grond onrechtmatig.

De rechtbank stelt voorts vast dat eiser niet rechtmatig in Nederland verblijft, zodat eiser valt onder de in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a Vw 2000 genoemde categorie vreemdelingen. De maatregel berust aldus op de juiste grondslag.

Voorts stelt de rechtbank vast dat tussen partijen niet in geding is, dat eiser ongewenst is verklaard, zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan. Het standpunt van verweerder dat er aldus vrees voor onttrekking aan de voorgenomen uitzetting bestaat, kan de rechterlijke toets doorstaan. Evenmin ziet de rechtbank aanleiding om te oordelen dat verweerder had over dienen te gaan tot toepassing van een lichter middel dan de bewaring. De rechtbank tilt in casu zwaar aan de omstandigheid dat eiser ongewenst is verklaard.

Tevens heeft de gemachtigde van eiser betoogd dat de bewaring onrechtmatig is nu er geen zicht op uitzetting bestaat aangezien eiser niet zal meewerken aan zijn uitzetting vanwege dreigende schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (verder: EVRM). Eiser heeft in dit verband verwezen naar de Vreemdelingencirculaire 2000, A.4.4.1. De rechtbank is van oordeel dat, zolang er geen rechterlijke toets heeft plaatsgevonden van artikel 3 EVRM, van een vreemdeling minder verwacht kan worden dat hij meewerkt aan zijn uitzetting. Dat een dergelijke toets nog niet heeft plaatsgevonden, leidt de rechtbank echter niet tot het oordeel dat reeds daarom de bewaring niet rechtmatig is. Verweerder staat het intussen vrij om gedurende de inbewaringstelling voorbereidingshandelingen gericht op uitzetting van eiser te verrichten. Het is voorts een rechtsplicht van de vreemdeling om Nederland te verlaten en aan dat vertrek actief en volledig mee te werken, waaronder moet worden begrepen dat hij ook zelf de nodige, controleerbare inspanningen verricht om documenten te verkrijgen.

De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van voldoende zicht op uitzetting. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat het Memorandum of Understanding (verder: MoU) van 18 maart 2003, geldt tussen de Nederlandse autoriteiten, de Afghaanse autoriteiten en de UNHCR hetgeen gedwongen terugkeer mogelijk maakt met een EU-document. Eventuele problemen in de uitvoering van het MoU is een aangelegenheid tussen de Nederlandse en Afghaanse

Zaaknummer: 08/40394

3

autoriteiten. Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser met de overgelegde telefoonnotitie naar aanleiding van het gesprek dat de gemachtigde van eiser heeft gehad met de heer Moerman, medewerker van het Consulaat Generaal Afghanistan onvoldoende aangetoond dat uitzettingen middels een EU-document feitelijk niet mogelijk zijn. De rechtbank hecht er voorts nog aan op te merken dat, hoewel de rechtbank niet blind is voor het feit dat er binnen de rechtspraak verdeeldheid heerst over de vraag of zicht op uitzetting bestaat naar Afghanistan, deze rechtbank vooralsnog van oordeel is dat zicht op uitzetting aanwezig is.

Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank voorts voldoende voortvarend aan de uitzetting gewerkt. De lp-aanvraag is op 21 november 2008 door de regievoerder verzonden naar de lp-afdeling.

Voor zover namens eiser is betoogd dat bij uitzetting sprake is van schending van artikel 8 van het EVRM is de rechtbank van oordeel dat deze vraag niet in deze procedure aan de orde kan komen.

Op grond van het vorenstaande overweegt de rechtbank dat verweerder voldoende voortvarend aan de uitzetting werkt.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 Vw 2000 niet onrechtmatig is. Het beroep dient ongegrond te worden verklaard. Het verzoek om schadevergoeding dient derhalve te worden afgewezen.

Zaaknummer: 08/40394

4

Beslissing

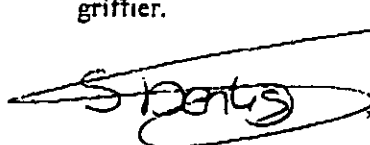
De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat op grond van artikel 95 Vw 2000 hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

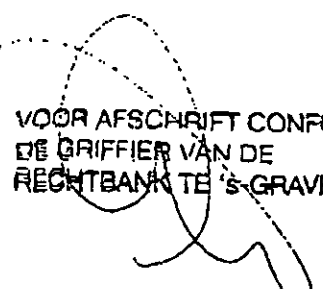
Aldus gewezen door mr. L.J. Hofstra, rechter, in tegenwoordigheid van mr. S. Derks, griffier.

 , griffier. , rechter.

Uitgesproken in het openbaar op 4 december 2008.

Verzonden: - 4 DEC 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Mr. C.D. den Hartogh
Mr. C.D. den Hartogh
advocaat en procureur

Aan de voorzitter van de Raad van State,
afdeling bestuursrechtspraak,
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
08 DEC 2008	
ZAAKNR.	200800033
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per post en per fax.: 070 3651380

APPÈLSCHRIFT

TEN BEHOEVE VAN DE VREEMDELING

- naam:
- geboortedatum:
- nationaliteit: Afghaanse
- verblijfplaats/plaats van tenuit-
voerlegging vrijheidsontnemende
maatregel: Detentiecentrum Zeist

VAN:

- naam gemachtigde: mr C.D. den Hartogh
- plaats van vestiging: Zutphen
- correspondentieadres: IJsselkade 27
7201 HD Zutphen
- telefoonnummer: 0575 544504
- faxnummer: 0575 545112

OMSCHRIJVING BESTREDEN UITSPRAAK

- Registratienummer: AWB 08/40393
- Rechthand: VK Den Haag, zp Assen
- datum uitspraak: 4 december 2008
- datum verzending uitspraak: 4 december 2008
- omschrijving uitspraak: ongegrond beroep tegen maatregel van
bewaring (artikel 94 VW 2000)

GRIEVEN

Geeft te kennen dat;

verblijvende in het Detentiecentrum Zeist, hierna te noemen
appellant, die in deze zaak woonplaats kiest ten kantore van de advocaat mr C.D. den
Hartogh, IJsselkade nr. 27, te Zutphen, die met het recht van vervanging bepaaldelijk als
gevolmachtigde tot het instellen van het hoger beroep wordt gesteld.

IJsselkade 27
7201 HD Zutphen

telefoon 0575-544504
fax 0575-545112

Mr.

C.D.

den

Hartogh
Mr. C.D. den Hartogh
advocaat en procureur

Bij brief van 13 november 2008 heeft appellant beroep ingediend tegen de door de Staatssecretaris van Justitie opgelegde maatregel van bewaring.

Bij uitspraak van rechtbank Assen van 4 december 2008, AWB 07/18133, waarvan afschrift verzonden op dezelfde datum (prod. 1) is dit beroep ongegrond verklaard.

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en komt hiertegen in appel onder aanvoering van de hierna genoemde grieven:

Grief 1:

De rechtbank heeft overwogen dat: "verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van voldoende zicht op uitzetting. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat het Memorandum of Understanding van 18 maart 2003 geldt tussen de Nederlandse autoriteiten, de Afghaanse autoriteiten en de UNHCR hetgeen gedwongen terugkeer mogelijk maakt met een EU-document. Eventuele problemen in de uitvoering van het MoU is een aangelegenheid tussen de Nederlandse en Afghaanse autoriteiten. Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser met de overgelegde telefoonnotitie naar aanleiding van het gesprek dat de gemachtigde van eiser heeft gehad met de heer Moerman, medewerker van het Consulaat Generaal Afghanistan onvoldoende aangetoond dat uitzettingen middels een EU-document feitelijk niet mogelijk zijn. De Rechtbank hecht er voorts nog aan op te merken dat, hoewel de rechtbank niet blind is voor het feit dat er binnen de rechtspraak verdeeldheid heerst over de vraag of zicht op uitzetting bestaat naar Afghanistan, deze rechtbank vooralsnog van oordeel is dat zicht op uitzetting aanwezig is."

Appellant voert aan dat deze overweging onbegrijpelijk is.

Allereerst wijst gemachtigde er in dit kader op dat de rechtbank tevens heeft vastgesteld dat: "zolang er geen rechterlijke toets heeft plaatsgevonden van artikel 3 EVRM, van een vreemdeling minder verwacht kan worden dat hij meewerkt aan uitzetting."

Gezien deze vaststelling moet worden geconcludeerd dat in de onderhavige zaak slechts de vraag aan de orde is naar gedwongen uitzetting naar Afghanistan. Niet bestreden is dat de Afghaanse autoriteiten niet meewerken aan een dergelijke uitzetting, althans niet bereid zijn een Laissez Passer af te geven.

Niet bestreden is dan ook dat de aan de orde zijnde vraag zich in dit kader beperkt tot de vraag of de Afghaanse autoriteiten gedwongen uitzetting van Afghaanse onderdanen accepteren al of niet met behulp van een EU-document.

Gemachtigde heeft aangevoerd dat dit niet het geval is. Hij heeft daartoe verwezen naar het standpunt van de Afghaanse autoriteiten als veerwoord in de brieven van het Afghaanse consulaat generaal in Nederland d.d. 5.11.2008, 13.08.2008 en 9.09.2008 (opm. gemachtigde: de laatstgenoemde brieven zijn overgelegd bij brief van 13 november 2008 en opgenomen in het procesdossier)

Voorts heeft gemachtigde een telefoonnotitie overgelegd afkomstig van de voornoemde vertegenwoordiger van het Afghaanse Consulaat Generaal de heer Moerman. Uit die telefoonnotitie blijkt eens te meer dat de Afghaanse autoriteiten zich verzetten tegen gedwongen uitzettingen. Heer Moerman wijt het slagen van enkele uitzettingen naar Afghanistan slechts aan het feit dat de Nederlandse autoriteiten "verzwijgen" dat sprake is van gedwongen uitzettingen en het gebruik van een EU-document.

Gemachtigde heeft gesteld dat dit verzwijgen slechts kan worden uitgelegd als onrechtmatig handelen van de Nederlandse autoriteiten en dat geslaagde uitzettingen op grond van onrechtmatig handelen niet mogen dienen als bewijs voor het zicht op uitzetting. De heer Moerman heeft voorts aangegeven dat indien hem om nadere uitleg van dit

IJsselkade 27
7201 HD Zutphen

telefoon 0575-544504
fax 0575-545112

Mr.

C.D.

den

Mr. G.D. den Hartogh
advocaat en procureur

standpunt wordt gevraagd hij niet zal kunnen weigeren de Rechtbank hierover te informeren.

De rechtbank is ten onrechte aan het standpunt van de Afghaanse autoriteiten voorbij gegaan en heeft zich ten onrechte vereenzelvigt met het standpunt van verweerder dat uit het MoU zou blijken dat gedwongen uitzettingen met behulp van een EU-document door de Afghaanse autoriteiten wordt geaccepteerd.

Ten onrechte, nu uit de overgelegde brieven afkomstig van het Consulaat Generaal van Afghanistan het tegendeel blijkt.

Daarenboven had van de rechtbank verwacht mogen worden dat nu de Afghaanse vertegenwoordiging in Nederland dermate stellig volhoudt dat het MoU niet inhoudt dat gedwongen uitzetting wordt geaccepteerd en dat dit standpunt niet anders is indien gedwongen wordt uitgezet met behulp van een EU-document, de rechtbank niet zonder nadere motivering aan dit standpunt voorbij kon gaan.

In ieder geval had de rechtbank zich dienen te vergewissen of het in de telefoonnotitie weergegeven standpunt van heer Moerman juist was.

Ook hierom is de uitspraak van de rechtbank onvoldoende gemotiveerd.

Grief 2:

De rechtbank heeft overwogen dat: "zolang er geen rechtelijke toets heeft plaatsgevonden van artikel 3 EVRM, van een vreemdeling minder verwacht kan worden dat hij meewerkt aan zijn uitzetting. Dat een dergelijke toets nog niet heeft plaatsgevonden, leidt de rechtbank echter niet tot het oordeel dat reeds daarom de bewaring niet rechtmatig is. Verweerder staat het intussen vrij om gedurende de inbewaringstelling voorbereidingshandelingen gericht op uitzetting van appellant te verrichten. Het is voorts een rechtsplicht van de vreemdeling om Nederland te verlaten en aan dat vertrek actief en volledig mee te werken, waaronder moet worden begrepen dat hij ook zelf de nodige, controleerbare inspanningen verricht om documenten te verkrijgen."

Appellant heeft echter aangevoerd dat niet alleen vanwege het ontbreken van de toets aangaande artikel 3 EVRM die voorbereidende handelingen voor terugkeer/uitzetting als genoemd door de rechtbank mogen plaatsvinden, althans niet van appellant mogen worden verwacht, maar hij heeft er tevens op gewezen dat in beroep en bezwaar (asiel en ongewenstverklaring) naar voren is gebracht dat uitzetting in strijd zal komen met artikel 1 Vluchtelingenverdrag. Appellant heeft gesteld dat uitzettingshandelingen zoals het insturen van een LP-aanvraag, alsmede het uitoefenen van dwang op appellant zich van documenten te voorzien die terugkeer mogelijk maken, in strijd komen met het refoulementsverbod van artikel 1 Vluchtelingenverdrag.

De rechtbank heeft ten onrechte niet beoordeeld of de uitzettingshandelingen hiermee in strijd zijn, noch heeft zij beoordeeld of de oplegging van de verplichting documenten te verwerven teneinde terugkeer mogelijk te maken in strijd komt met het refoulementsverbod van artikel 1 Vluchtelingenverdrag.

De rechtbank heeft zodoend de grondslag van het beroep verlaten, als bedoeld in artikel 8:69 Awb, althans haar uitspraak onvoldoende gemotiveerd.

Redenen waarom:

Appellant zich tot de afdeling wendt met het eerbiedig verzoek de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat:

IJsselkade 27
7201 HD Zutphen

telefoon 0575-544504
fax 0575-545112

Mr.

C.D.

den

Hartogh

Mr. G.D. den Hartogh

advocaat en procureur

primair - zelf rechtdoende:

de maatregel van bewaring onrechtmatig is vanaf de datum van de oplegging van de maatregel van bewaring en daarom wordt opgeheven onder toekenning van schadevergoeding

subsidiair:

de Rechtbank binnen een door U nader te bepalen termijn en met in achtname van hetgeen is overwogen een nieuwe beslissing op het beroep zal dienen te nemen en de bewaring in afwachting van die beslissing opheft.

De Staat der Nederlanden te veroordelen in de door appellant te maken proceskosten, daaronder begrepen het salaris van de gemachtigde, alsmede aan appellant een schadevergoeding toekent voor de ten onrechte in bewaring doorgebrachte dagen.

Zutphen, 8 december 2008

Gemachtigde:

bijlage:

prod. 1: Uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage, zp Assen, d.d 4 december 2008 Awb 08/40393

IJsselkade 27
7201 HD Zutphen

telefoon 0575-544504
fax 0575-545112